

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση Αρ. 1026/2018)

16 Σεπτεμβρίου 2020

[Α. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ – ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΔΔ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΓΥΡΟΥ

Αιτητής,

-και-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΜΥΝΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για Ανδρέας Σ. Αγγελίδης Δ.Ε.Π.Ε., για τον αιτητή.

Κ. Σταυρινός, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας,
για τους καθ' ων η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΔΔ: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή, ζητά όπως κηρυχθεί άκυρη η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, η οποία του γνωστοποιήθηκε με έγγραφο του ΓΕΕΦ στις 31/5/2018, με την οποία προήγαγε στο βαθμό του Ταγματάρχη τον κ. Γιάννη Χριστοφίδη από 31/5/2018.

Ο αιτητής είναι Αξιωματικός Υπηρεσίας Γραφείου του Στρατού της Δημοκρατίας, απόφοιτος της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων το 2000. Από τις 17/6/2000, ο αιτητής διορίστηκε στο Στρατό, στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού και προάχθηκε στο βαθμό του Υπολοχαγού από την 1/10/2003 και στον βαθμό του Λοχαγού από την 1/8/2009.

Ο αιτητής αρχικά ήταν εγγεγραμμένος στην επετηρίδα των Αξιωματικών Οπλών του Στρατού Ξηράς. Στις 27/7/2005, ο αιτητής κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του υπέστη σοβαρό ατύχημα που είχε ως αποτέλεσμα τον ακρωτηριασμό δύο δακτύλων του αριστερού χεριού. Ακολούθησε απόφαση του Υπουργού Άμυνας ημερομηνίας 30/1/2007 για χαρακτηρισμό του αιτητή ως Αξιωματικού Υπηρεσίας Γραφείου, αφού προηγήθηκε εξέταση του αιτητή από αρμόδιο ιατροσυμβούλιο.

Ο κ. Χριστοφίδης (εφεξής “Ε/Μ”), είναι μόνιμος Αξιωματικός του Στρατού της Δημοκρατίας, απόφοιτος της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων το 2000. Από τις 17/9/2000 το Ε/Μ διορίστηκε στο Στρατό, στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού και προάχθηκε στο βαθμό του Υπολοχαγού από 1/10/2003 και στο βαθμό του Λοχαγού από 1/8/2009. Εντάχθηκε στην επετηρίδα Λοχαγών Όπλων του Στρατού Ήφρας. Ο Υπουργός Άμυνας με απόφαση του ημερομηνίας 31/5/2018, αποφάσισε την προαγωγή του Ε/Μ στο βαθμό του Ταγματάρχη από 31/5/2018.

Στις 2/12/2016, ψηφίστηκαν από την Βουλή των Αντιπροσώπων, οι περί του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρητήσεις) Κανονισμοί του 2016 (ΚΔΠ 351/2016), μεταξύ των οποίων ο Κανονισμός 16(7) ο οποίος προνοεί τη τήρηση ξεχωριστών επετηρίδων για τους αξιωματικούς Υπηρεσίας Γραφείου και Αξιωματικούς Ελαφράς Υπηρεσίας. Στη βάση των πιο πάνω Κανονισμών, ο αιτητής εντάχθηκε στην επετηρίδα Λοχαγών Υπηρεσίας Γραφείου.

Προβάλλεται από τον ευπαίδευτο συνήγορο για τον αιτητή, ότι η ΚΔΠ 351/2016 ανέτρεψε χωρίς εξουσιοδότηση από το Νόμο (*ultra vires*) 36(I)/2016 και άνισα τη σειρά προτεραιότητας για προαγωγή που

είχε ο αιτητής, ο οποίος προηγείτο στη επετηρίδα που ανήκε τόσο ο ίδιος όσο και το Ε/Μ πριν από τη θέσπιση του Κανονισμού 16(7) της ΚΔΠ 351/2016, ο οποίος επέβαλε την τήρηση ξεχωριστής επετηρίδας για τους Αξιωματικούς Υπηρεσίας Γραφείου και Αξιωματικούς Ελαφράς Υπηρεσίας.

Όπως υποδεικνύει ο συνήγορος του αιτητή, μετά το σοβαρό τραυματισμό του αιτητή εν ώρα υπηρεσίας και το χαρακτηρισμό του το 2007 ως Αξιωματικού Υπηρεσίας Γραφείου, διατηρήθηκε η αρχαιότητα και η σειρά στην επετηρίδα, γεγονός που επέτρεπε στον αιτητή να προηγείται του ομοιόβαθμου του Ε/Μ. Χωρίς νομοθετική ρύθμιση, αυθαίρετα και με παράνομη θυματοποίηση των Αξιωματικών που έτυχαν τραυματισμού και με αναπηρίες, όπως είναι η περίπτωση του αιτητή, η νέα κανονιστική ρύθμιση είναι αντίθετη από τις πρόνοιες του Ν. 36(Ι)/2016, αλλά και της γενικότερης Νομοθεσίας περί προσώπων με αναπηρίες.

Πρόσθετα, οι νέες ρυθμίσεις συνιστούν ευρεία προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς την οφειλόμενη συνέπεια της διοίκησης ως Κράτους Δικαίου, αφού αυθαίρετα αναιρεί ρυθμίσεις που ίσχυαν για Αξιωματικούς Γραφείου χωρίς διαφοροποίηση και αγνοεί τα διαμορφωμένα δικαιώματα κατά τρόπο

αντίθετο προς την αρχή της καλής πίστης, ανατρέποντας τα δικαιώματα και τις προσδοκίες του αιτητή.

Από την άλλη, ο ευπαιδευτος συνήγορος για τους καθ' ων η αίτηση, αντιτείνει ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος προσβολής της επίδικης πράξης, αφού είναι εγγεγραμμένος στην επετηρίδα των Λοχαγών Υπηρεσίας Γραφείου ενώ το Ε/Μ των Λοχαγών Όπλων του Στρατού Ξηράς.

Απαντώντας δε στους ισχυρισμούς του αιτητή, υποβάλλει ότι στον Ν.36(Ι)/2016, καθορίζονται οι υπηρεσιακές καταστάσεις των μελών του στρατού, μεταξύ των οποίων και η Υπηρεσία Γραφείου καθώς επίσης και ότι το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς, μεταξύ άλλων, και για τη ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος με βάση τις διατάξεις του Νόμου. Συναφώς πρόκειται για απόλυτα συμβατό Κανονισμό και είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός του αιτητή για *ultra vires*.

Σε σχέση με τα κεκτημένα δικαιώματα, είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση, ότι ο αιτητής μόνο προσδοκία για προαγωγή είχε και ότι οι Αξιωματικοί με προβλήματα υγείας δεν θα μπορούσαν να είναι εγγεγραμμένοι στην επετηρίδα των Αξιωματικών που δεν έχουν

προβλήματα υγείας, αφού τότε θα υφίστατο ίση μεταχείριση ανόμοιων περιπτώσεων.

Τέλος δε, ότι ο λόγος της μη προαγωγής του αιτητή, είναι ότι ο αρμόδιος Υπουργός αποφάσισε πως οι υπηρεσιακές ανάγκες δεν απαιτούσαν τη κατανομή θέσης στους Αξιωματικούς Υπηρεσίας Γραφείου, και ο αιτητής δεν προσέβαλε την απόφαση αυτή, η οποία συνιστά αυτοτελή διοικητική πράξη.

Για το έννομο συμφέρον, ο αιτητής απαντά ότι στερήθηκε την ομαλή συνέχεια της σταδιοδρομίας του με βάση μια κρίση που λήφθηκε δυνάμει ενός *ultra vires* Κανονισμού, που προνόησε τη δημιουργία για πρώτη φορά ξεχωριστής επιτηρίδας για τους Αξιωματικούς Υπηρεσίας Γραφείου και τη συμπερίληψη της σε ξεχωριστό πίνακα, που δεν επέτρεπε την προαγωγή του αιτητή, ως η σειρά που ίσχυε και ήταν διαμορφωμένη πριν την ΚΔΠ 351/2016, και σύμφωνα με την οποία το Ε/Μ ακολουθούσε τον αιτητή σε σειρά προτεραιότητας. Ανατράπηκαν δε οι προσδοκίες και τα δικαιώματα του αιτητή, αφού πέραν των πιο πάνω, καθορίστηκε για πρώτη φορά ότι ο ανώτατος βαθμός ανέλιξης των Αξιωματικών Υπηρεσίας Γραφείου είναι ο βαθμός του Αντισυνταγματάρχη.

Εξετάζοντας κατά προτεραιότητα τα προδικαστικά ζητήματα που εγείρονται από τους καθ' ων η αίτηση και τα οποία σχετίζονται με την έλλειψη εννόμου συμφέροντος του αιτητή προσβολής της προαγωγής του Ε/Μ, εκ του γεγονότος ότι ανήκει σε διαφορετική επετηρίδα από αυτή του αιτητή, κρίνω ότι δεν ευσταθεί.

Ο αιτητής διατηρεί έννομο συμφέρον, διότι εκείνο που πρώτιστα προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή, είναι η νομιμότητα της απόφασης για προαγωγή του Ε/Μ στη βάση της εφαρμογής των προνοιών του Κανονισμού 16(7) της ΚΔΠ 351/2016, σύμφωνα με τις οποίες τηρείται πλέον ξεχωριστή επετηρίδα για τους Αξιωματικούς Υπηρεσίας Γραφείου, όπως ο αιτητής, γεγονός το οποίο επηρέασε τη θέση του αιτητή στην ιεραρχία, αφού ενώ προηγείτο σε σειρά προτεραιότητας έναντι του Ε/Μ, με την εφαρμογή των προνοιών του επίδικου Κανονισμού, αυτό ανετράπη.

Εν προκειμένω, τα δεδομένα της παρούσας υπόθεσης διαφοροποιούνται από αυτά της απόφασης ***Ζαβρού υ. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 349***, στα οποία παραπέμπουν οι καθ' ων η αίτηση, που ακολουθήθηκε και στη ***Χατζησωτηρίου κ.ά. υ. Δημοκρατίας (2008) 3 Α.Α.Δ. 524***, όπου κρίθηκε ότι ο διαχωρισμός των Αξιωματικών σε Όπλα και Σώματα επηρεάζει το έννομο συμφέρον τους. Δεν είχε όμως τεθεί ζήτημα εξέτασης της

νομιμότητας των ίδιων των προαγωγών σε σχέση με την καθ' αυτή εφαρμογή των Κανονισμών ή της ερμηνείας τους. Συναφώς θεωρώ ότι εν προκειμένω τυγχάνουν εφαρμογής τα αποφασισθέντα στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστήριου στην **Αγαθαγγέλου κ.ά. v. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1998) 3 Α.Α.Δ. 120**

ότι:

«Το συμφέρον των αιτητών για την προσβολή της απόφασης που αποτελεί την τελική έκφραση σύνθετης διοικητικής ενέργειας πηγάζει από τη μεταβολή της υπηρεσιακής τους κατάστασης, το ενδιαφέρον για τη σύννομη άσκηση της εξουσίας για την κατ' εξαίρεση προαγωγή των ομοιόβαθμών τους και το δικαίωμα για ίση μεταχείριση. Το αντικείμενο της αναθεώρησης, εφόσον κρίνεται παραδεκτή η προσφυγή των εφεσείοντων, είναι η νομιμότητα της απόφασης του Υπουργού καθώς και εκείνων που προηγήθηκαν».

(Επίσης βλ. Κούρτη κ.ά. και Κυπριακής Δημοκρατίας, υπόθεση αρ. 518/2007, ημερομηνίας 30/1/2009, Ζωνιάς κ.ά. v. Κυπριακής Δημοκρατίας (2009) 4 Α.Α.Δ. 759).

Επομένως με αυτά τα δεδομένα, η τυχόν κρίση για παρανομία της προσβαλλόμενης απόφασης θα έχει συνέπειες ως προς την υπηρεσιακή κατάσταση του αιτητή. Κατά συνεπεία απορρίπτεται ως αβάσιμη η συναφής προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση.

Εξετάζοντας την ουσία της διαφοράς, κρίνω ότι δεν φαίνεται να έχει δίκαιο ο αιτητής.

Ο βασικότερος ισχυρισμός του αιτητή, είναι ότι η ΚΔΠ 351/2016 ανέτρεψε χωρίς εξουσιοδότηση από τον Ν.36(Ι)/2016, τη σειρά προτεραιότητας που είχε ο αιτητής, ο οποίος προηγείτο στην επετηρίδα που άνηκε και το Ε/Μ πριν από τη θέσπιση του Κανονισμού 16(7) της ΚΔΠ της 351/2016. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 25 και 76 του περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου του 2016 (Ν.36(Ι)/2016),

«25 (1) Οι υπηρεσιακές καταστάσεις των μελών του Στρατού είναι οι ακόλουθες:

(α) Η ενεργός υπηρεσία·

(β) η Υπηρεσία Γραφείου·

(γ) η Ελαφράς Υπηρεσίας·

(δ) η Υπηρεσίας Εδάφους, μόνο για τους Ιπτάμενους Αξιωματικούς της Αεροπορίας· και

(ε) η διαθεσιμότητα, όπως προνοείται στις διατάξεις του άρθρου 74 του παρόντος Νόμου.

(2) Η διαδικασία ένταξης μελών του Στρατού στις καταστάσεις Υπηρεσίας Γραφείου, Ελαφράς Υπηρεσίας και Υπηρεσίας Εδάφους, ο ανώτατος βαθμός ανέλιξής τους, καθώς και άλλα συναφή θέματα, καθορίζονται με Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου.

76.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή για τη ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος, το οποίο είναι δεκτικό ρύθμισης ή καθορισμού με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), οι Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να προνοούν, μεταξύ άλλων, για όλα ή μερικά από τα ακόλουθα θέματα:

(α) Διορισμούς, ιεραρχία, αρχαιότητα, αξιολόγηση, κρίση για προαγωγή, προαγωγές και κρίση καταλληλότητας για εκτέλεση ορισμένων καθηκόντων των μελών του Στρατού·

(β) παραιτήσεις και αφυπηρετήσεις των μελών του Στρατού, περιλαμβανομένου και του αναγκαστικού τερματισμού της υπηρεσίας·

(γ) πειθαρχικά αδικήματα και πειθαρχικές ποινές των μελών του Στρατού, πειθαρχική διαδικασία και πειθαρχικά συμβούλια·

(δ) υπηρεσία, ενεργό και μη, των μελών του Στρατού, περιλαμβανομένων των ωρών καθήκοντος και αργιών·

(ε) εκπαίδευση των μελών του Στρατού, περιλαμβανομένης και υποχρεωτικής εκπαίδευσης·

(στ) στολές, εξαρτύσεις και άλλα εφόδια των μελών του Στρατού, περιλαμβανομένου και του οπλισμού τους·

(ζ) επιδόματα των μελών του Στρατού, περιλαμβανομένων οδοιπορικών εκτός έδρας και εξωτερικού, καθώς και άλλα οικονομικά ωφελήματα·

(η) άδειες ανάπαυσης ή ασθένειας και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μελών του Στρατού·

(θ) ευημερία των μελών του Στρατού και των εξαρτωμένων τους·

(ι) αποζημιώσεις σε μέλη του Στρατού για σωματικές βλάβες που υπέστησαν κατά τη διάρκεια εκτέλεσης των καθηκόντων τους, καθώς και αποζημιώσεις σε μέλη του Στρατού που τραυματίστηκαν θανάσιμα κατά τη διάρκεια εκτέλεσης των καθηκόντων τους εν καιρώ ειρήνης·

(ια) απονομές ηθικών αμοιβών, διαμνημονεύσεων και μεταλλίων στα μέλη του Στρατού·

(ιβ) περιορισμούς στις δραστηριότητες των μελών του Στρατού· και

(ιγ) οποιοδήποτε άλλο θέμα, το οποίο με βάση τον παρόντα Νόμο μπορεί ή πρέπει να καθορισθεί.

(3) Κανονισμοί, που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εκτός από τους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει των παραγράφων (γ) και (ιβ) του εδαφίου (2), δύναται να προβλέπουν για αναδρομική ισχύ».

Εκ των ανωτέρω καθίσταται σαφές, ότι παρέχεται εξουσιοδότηση από τον σχετικό Νόμο για έκδοση Κανονισμών οι οποίοι ρυθμίζουν

θέματα που αφορούν τις υπηρεσιακές καταστάσεις των μελών του Στρατού, και δεν έχει προβληθεί οτιδήποτε το συγκεκριμένο από τον αιτητή το οποίο να τεκμηριώνει τον ισχυρισμό ότι ο επίδικος Κανονισμός εκδόθηκε *ultra vires* του σχετικού Νόμου.

Σύμφωνα με τη νομολογία, ο Κανονιστικός νομοθέτης έχει δικαίωμα να μεταβάλλει καταστάσεις και δεν μπορεί να επιβληθεί στο νομοθέτη η επιστροφή σε προηγούμενες ρυθμίσεις που ο ίδιος θέλησε να καταργήσει. Σχετικό επί του θέματος είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Στυλιανού κ.ά. και Υπουργικό Συμβούλιο, Α.Ε. αρ. 166/2011 κ.ά., ημερομηνίας 9/3/2017**, στην οποία λέχθηκαν τα ακόλουθα:

*«Ο Κανονιστικός νομοθέτης έχει δικαίωμα να μεταβάλλει καταστάσεις διαφοροποιώντας ακόμη και χρόνια υπηρεσίας ώστε το δικαίωμα κρίσης να επιμηκύνεται για παράδειγμα από πέντε στα έξι χρόνια, όπως έγινε στην υπόθεση **Κούρτη κ. ά. v. Δημοκρατίας μέσω Αρχηγού Εθνικής Φρουράς, υπόθ. αρ. 518/07, ημερ. 30.1.2009**, όπου κρίθηκε ότι υπό το μανδύα άνισης μεταχείρισης, δεν μεταβάλλεται ούτε ελεγχόταν η σαφής ρύθμιση που έγινε και που δεν αμφισβητείτο. Οι εφεσείοντες, δεν έχουν δικαίωμα στη μη τροποποίηση των Κανονισμών, ούτε έχουν κεκτημένο δικαίωμα παρά μόνο μια απλή προσδοκία για προαγωγή, (**R. v. Menelaou (1982) 3 C.L.R. 419 και Stavrou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 276**».*

Εν προκειμένω, ουσιαστικά αυτό που επιδιώκεται από τον αιτητή κατ' επίκληση της αρχής της δυσμενούς διάκρισης, άνισης μεταχείρισης, παραβίασης του Άρθρου 28 του Συντάγματος, όπως επίσης και των Νόμων 58(I)/2004 και 42(I)/2004, διαγραφή του επίδικου Κανονισμού ο οποίος καθιέρωσε ξεχωριστή επετηρίδα για τους Αξιωματικούς Υπηρεσίας Γραφείου.

Σύμφωνα όμως με τη νομολογία, το Δικαστήριο δεν δικαιούται να διευρύνει ή να τροποποιήσει νομοθετική διάταξη ώστε να δημιουργηθεί ουσιαστικά ένα νέο νομοθέτημα. Επ' αυτού σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κωνσταντίνου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (2007) 3 Α.Α.Δ. 267**, στην οποία οι εκεί αιτητές δημόσιοι υπάλληλοι αμφισβήτησαν την απόφαση για αναγκαστική αφυπηρέτησή τους, η οποία προέκυψε με τη συμπλήρωση του 61^{ου} έτους της ηλικίας τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4Α του Ν.97(I)/1997, μετά τη τροποποίηση του με το Ν.69(I)/2005. Απορρίπτοντας τις εισηγήσεις των αιτητών, η Πλήρης Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επεσήμανε τα ακόλουθα:

«Δεν αμφισβητείται βεβαίως πως η ΕΔΥ εφάρμοσε τις πρόνοιες του επίδικου Νόμου. Να υποδείξουμε, επί του συγκεκριμένου, πως η απόφαση της ΕΔΥ, σύμφωνα με το Άρθρο 53(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, ήταν υποχρεωτική, εφόσον η αρμόδια αρχή απέστειλε προς αυτή τη σχετική πρόταση, στην οποία απλώς επιβεβαιωνόταν η ηλικία των αιτητών που τους οδηγούσε,

σύμφωνα με το Άρθρο 53(1)(α) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, σε υποχρεωτική αφυπηρέτηση.

Ο δικηγόρος των αιτητών επιδιώκει ουσιαστικά όπως το Ανώτατο Δικαστήριο διαγράψει τις επιφυλάξεις στον επίδικο Νόμο ώστε να παραμείνει η βασική του πρόνοια για αφυπηρέτηση όλων των δημοσίων υπαλλήλων στο 63ο έτος της ηλικίας τους. Μάλιστα δε τούτο να ισχύει για όλους από τη δημοσίευση του Νόμου. Η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί του ζητήματος είναι ευθυγραμμισμένη. Στην υπόθεση **Dias United Publishing Co Ltd** που αναφέρεται πιο πάνω, η Πλήρης Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε πως το Δικαστήριο δεν δικαιούται να διευρύνει θετική νομοθετική διάταξη, μήτε να την τροποποιήσει ώστε να δημιουργηθεί ουσιαστικά ένα νέο νομοθέτημα. Ο συνταγματικός έλεγχος των νόμων, που ασκεί το Ανώτατο Δικαστήριο, δεν μπορεί να μετατραπεί σε μέσο αναμόρφωσης ή συμπλήρωσης της νομοθεσίας. Κάτι τέτοιο θα ξέφευγε της δικαιοδοσίας του. Η νομοθετική εξουσία ασκείται, σύμφωνα με το Σύνταγμα, όπως υποδείξαμε πιο πάνω, από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, η οποία, όπου μάλιστα χρειάζεται, ψηφίζει και τα αναγκαία κονδύλια για την εφαρμογή του, (Άρθρο 81 του Συντάγματος). Το ίδιο ζήτημα όπως υποδείξαμε, εξετάστηκε και πιο πρόσφατα στην υπόθεση **Βρούντου** (δες ανωτέρω).

Συνεπώς θεωρώ ότι στην εξεταζόμενη υπόθεση ο αιτητής δεν έχει δικαίωμα στη μη τροποποίηση των σχετικών Κανονισμών, ούτε έχει κεκτημένο δικαίωμα παρά μόνο προσδοκία για προαγωγή. Το δε Δικαστήριο δεν δικαιούται να τροποποιήσει νομοθετική διάταξη η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του σχετικού Νόμου, ώστε να δημιουργηθεί ουσιαστικά ένα νέο νομοθέτημα.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται.

Επιδικάζονται €1500 έξοδα, υπέρ των καθ' ων η αίτηση και εναντίον του αιτητή.

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ – ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΔΔ